

Itineraris senyalitzats al Parc de la Serralada de Marina

GR 92 Sender del Mediterrani. De Tiana a Montcada i Reixac

Itinerari pedagògic del torrent de les Bruixes a Torribera*

SL-C 95 De Tiana al turó de Galceran*

SL-C 96 El Rocar*

SL-C 140 La vall de Pomar*

SL-C 141 De Torribera al puig Castellar*

SL-C 142 El torrent de l'Amigó*

SL-C 143 Al voltant de Sant Pere de Reixac*

SL-C 144 La vall de Sant Jeroni de la Murtra*

SL-C 145 La vall de Montalegre*

SL-C 146 De la font de l'Alba a la Conreria

SL-C 147 De la font de l'Alzina al puig Castellar*

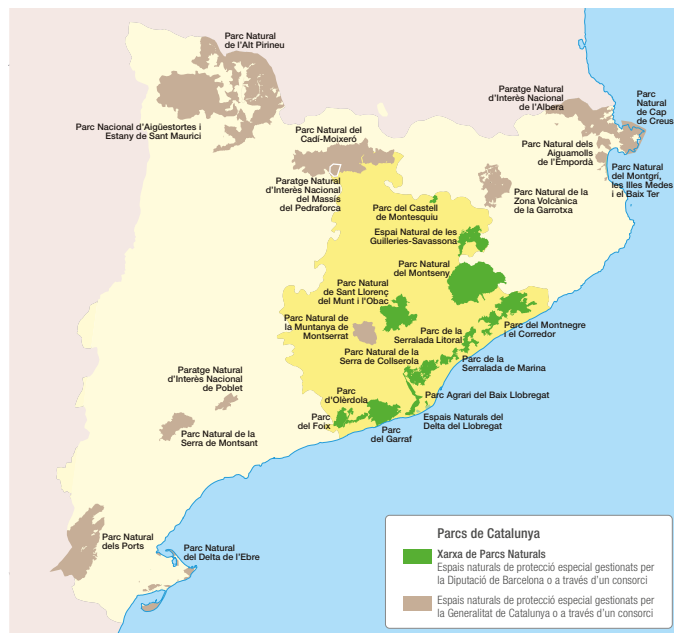
SL-C 148 La font del Tort*

SL-C 149 De Sant Pere de Reixac al turó de les Maleses*

SL-C 150 De la Conreria al turó de les Maleses*

* Rutes circulars que tornen al punt d'inici

 Fulllet disponible

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiú, Espai Natural de les Guílleries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olièrdola, Parc del Foix.

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

**Parc de la
Serralada de Marina**

ITINERARIS SENYALITZATS

SL®-C 144

© Arxiu XPN

La vall de Sant Jeroni de la Murtra

Descobrim l'entorn de Badalona (II)

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals

Parc de la Serralada de Marina

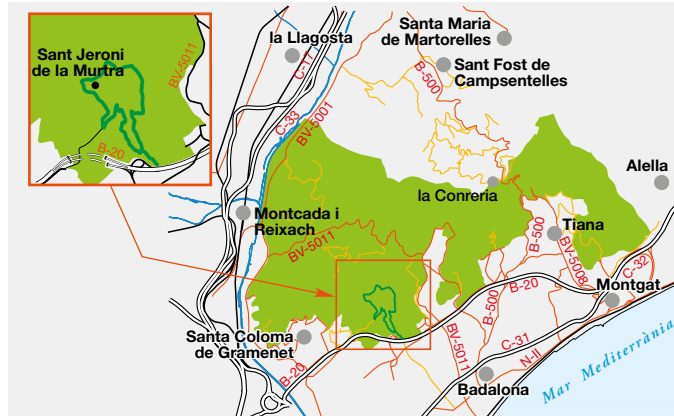

© Andoni Canela

Un espai natural protegit envoltat de civilització en què el paisatge humà s'endinsa muntanya amunt entre ambients mediterranis

Malgrat la pressió humana, el parc conserva la fauna i la vegetació característiques. El lleure i l'educació formen la part més beneficiosa d'un espai que ha sabut compatibilitzar la natura amb el patrimoni històric a través dels anys.

Accés al punt d'inici

Inici de l'itinerari: darrere del polígon de Montigalà, carrer de Sant Jeroni, a sota del viaducte de la B-20 (Badalona).

En vehicle privat

Autopista B-20, sortida 20.

En metro

Línies 1 i 9N, estació Fondo: enllaç amb autobús.

En autobús

Línies B82, B2 i B7.

En tren

Estació de Badalona: enllaç amb autobús.

Característiques i recomanacions

Distància: 4.139 m

Durada: 1 h 15 min

Dificultat: excursió a peu de dificultat baixa que transcorre per corriols i pistes del parc

Senyalització: blanc sobre verd, SL-C 144

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics.
- Uns prismàtics ens permetran observar millor la fauna i gaudir de les bones panoràmiques.
- No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta.
- Procureu no destorbar la fauna.

Punt d'informació a Ecometropoli

Centre d'Educació Ambiental
Recinte Torribera. Pavelló Montserrat
08921 Santa Coloma de Gramenet
Tel. 934 624 000, ext. 2529 i 2534
www.gramenet.cat/ajuntament/arees-municipals/medi-ambient/ecometropoli/
www.facebook.com/ecometropoli

Punt d'informació a l'Observatori Astronòmic de Tiana

Observatori Astronòmic de Tiana
Eduard Fontserè, s/n;
zona poliesportiva
08391 Tiana
Tel. 934 650 626

Museu Torre Balldovina

Plaça de Pau Casals, s/n
08922 Santa Coloma de Gramenet
Tel. 933 857 142
museutorreballdovina@gramenet.cat
museu.gramenet.cat/

Punt d'informació a l'Oficina de Turisme de Badalona

Centre Cultural El Carme
C/ Francesc Layret, 78-82
08911 Badalona
Tel. 934 832 990
otb@badalona.cat
www.badalonaaturisme.cat

Consulteu-ne els horaris a parcs.diba.cat

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc de la Serralada de Marina

Ctra. B-500, km 6
08391 Tiana
Tel. 933 956 336
p.smarina@diba.cat

DADES PRINCIPALS

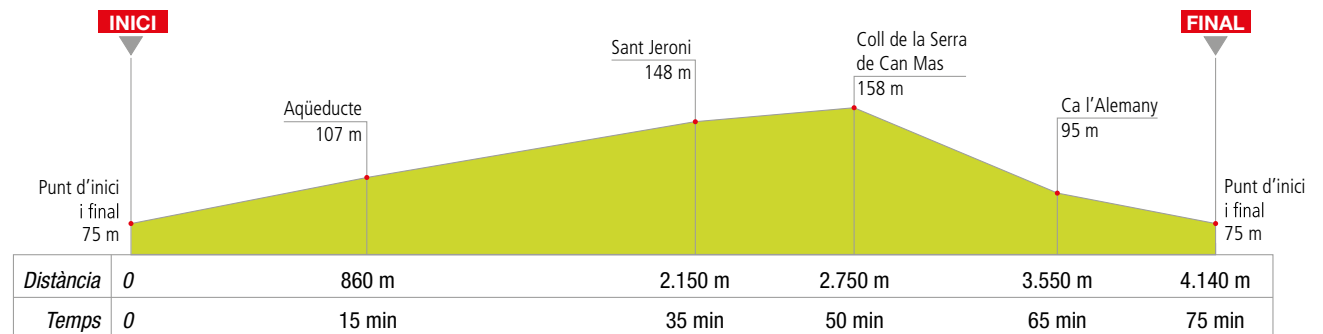
Any de constitució: 1996
Superfície protegida: 2.086 ha

Wikiloc

Gooltracking

Descripció de l'itinerari

Aquesta és una caminada curta, tranquil·la i amb poc desnivell que ens porta a descobrir la vall de Betlem, també coneguda com la vall de Poià (antic nom de la vil·la romana) o vall de Sant Jeroni de la Murtra. Podrem gaudir dels valors naturals i paisatgístics d'una de les poques valls sense urbanitzar del Barcelonès, així com conèixer una part de l'important patrimoni cultural de la Serralada de Marina.

De la fita d'inici a l'aqüeducte

L'itinerari comença al final del carrer de Sant Jeroni de la Murtra de Badalona. Un cop hem passat per sota del viaducte de la B-20, s'obre la vall i trobem la fita d'inici.

Pocs metres més enllà de l'inici de la passejada **1**, podem pujar opcionalment al turó de la Creu de Montigalà, on gaudirem d'una visió panoràmica del recorregut i contemplarem, al fons, l'antic delta del Besòs i el pla de Barcelona.

L'itinerari continua per la pista que discorre pel marge esquerre de la riera, amb un alzinar amb bardisses.

Seguim les fites fins a arribar a l'aqüeducte **2** de final del segle XIX, exemple de l'enginyeria hidràulica que servia per portar aigua des de Dosrius fins a Barcelona.

Aquest és un bon punt per observar un dels millors alocars del Barcelonès i, a la primavera, una de les nostres papallones més boniques: la papallona del lligabosc.

De l'aqüeducte al monestir de Sant Jeroni de la Murtra

Creuem sota l'aqüeducte i seguim les fites fins a arribar a un trencall, on agafem la pista de l'esquerra per una pujada suau fins a la cadena de la cruïlla amb el camí de Sant Jeroni de la Murtra. A la dreta, i al cap de pocs minuts de caminar, trobem una creu de terme. Des d'aquest punt, si fem un cop d'ull a la vall, podem veure, durant el dia, les garses i, amb una mica de sort, el cucut reial, i, al vespre, podem escoltar el mussol.

A l'esquerra de la pista veiem les runes de l'ermita de la Miranda. Continuem caminant i, abans d'entrar al monestir, gaudirem de l'ombra d'un magnífic alzinar i una pineda que voreja el camí, on el cant de les mallerengues o els crits del gaig ens poden fer companyia. Amb una mica de sort, també podem veure algun esquirol. Uns quants metres més enllà trobem la font del Lleó, restaurada, on aprofitarem per descansar i recuperar forces.

Del monestir al final de l'itinerari

Un cop hem deixat el recinte del monestir, prenem el camí que coincideix amb el GR 92 i, pocs metres més enllà, enfilem una pujada una mica costeruda. En arribar al coll de la Serra de Can Mas **4**, podem contemplar una panoràmica de la vall, des del mar fins al serrat de les Ermites, que deu el seu nom a la presència de les ermites dedicades a sant Onofre (s. XV) i sant Climent (s. XVII). Des del collet, a mà dreta, enfilem un corriol que careneja en direcció al turó de la creu de Montigalà.

En pocs minuts arribem a una esplanada on s'ajunten diversos camins; al vessant nord hi ha uns blocs de granit que ens serveixen com a mirador de la vall de Canyet i que conserva vestigis de l'activitat agrària a Badalona. Entremig d'algunes masies, com ara Can Ferrater i Torre Codina, observem camps destinats a l'horta, la vinya i la planta ornamental. Seguint el mateix corriol, i després d'arribar a la pista, agafem el trencall de la dreta, que ens condueix fins a les runes de la masia de Ca l'Alemany. Tot deixant a l'esquerra les restes de la masia, agafem el camí que discorre pel marge esquerre de la riera i, en pocs minuts, arribem al punt on hem començat el recorregut.

La riera de la vall de Sant Jeroni

L'aloc, arbust de la família de les verbenàcies, mesura d'un a tres metres d'alçada, tot i que en determinades condicions pot arribar als deu metres. Té les branques flexuoses i les fulles oposades, amb el pecíol llarg, palmades i formades per cinc o set folíols lanceolats amb el marge serrat. Les flors, d'un blau lilós, es reuneixen en llargues i estretes espigues, molt flairoses i vistoses a l'estiu; el fruit és petit, esfèric i de color negre. A l'aloc se li atribueixen propietats medicinals diverses, entre les quals la diürètica i l'antiespasmòdica. Tot passejant per les nostres rieres, podem comprovar que cada

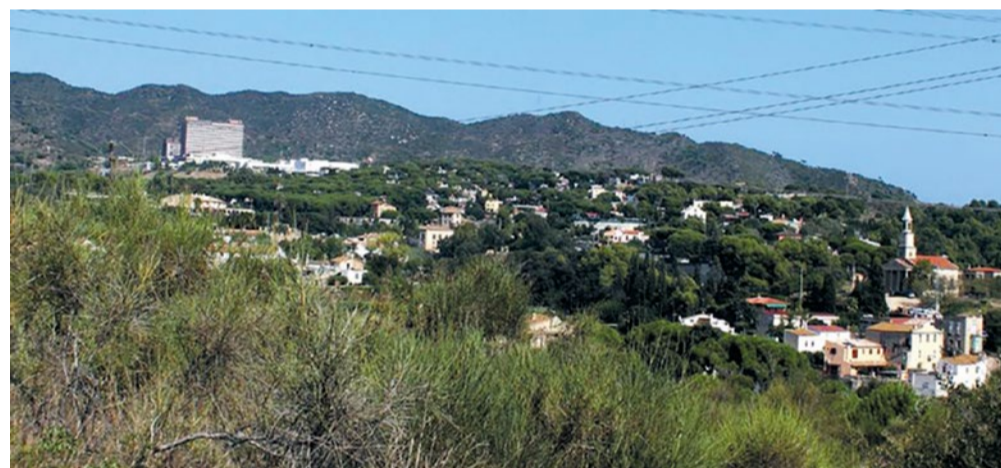
cop és més difícil trobar alocs. Una de les causes és el canvi d'usos del sòl, amb la implantació d'indústries, urbanitzacions, carreteres, etc., que han accelerat la degradació de l'alocar i han afavorit l'expansió d'espècies invasores, com ara la canya.

El monestir de Sant Jeroni de la Murtra

Sant Jeroni de la Murtra **3** és un antic monestir d'estil gòtic situat en un indret aïllat de la vall de Betlem, a la Serralada de Marina. Va ser fundat l'any 1416 pel mercader barceloní Bertran Nicolau i va gaudir de la protecció dels reis d'Aragó. Coincidint amb el seu moment de màxima esplendor, els Reis Catòlics hi van rebre Cristòfol Colom després del seu primer viatge a Amèrica, el 1493. Va anar creixent durant el segle XVI i després es va anar mantenint fins a la desamortització de 1835, quan passà a mans de particulars. Des del 1971, la Murtra és un lloc de repòs en solitud i de silenci, obert a tothom. L'Associació d'Amics de Sant Jeroni de la Murtra dona suport a l'àmbit de repòs creat per la senyora Francesca Güell. El monestir està catalogat com a bé cultural d'interès nacional i s'hi poden fer visites guiades.

La serra de Can Mas

La vall de Sant Jeroni va estar conreada des de l'època dels romans fins ben entrats els anys setanta del segle XX. Una prova de la seva importància són els cellers que encara es conserven al monestir. A tota la vall es poden endevinar restes d'activitat agrícola, ja sigui per les formes del terreny, que ens recorden antigues feixes, o per la presència de peus de garrofers, ametllers i ceps.

Un mosaic de formacions vegetals configura el paisatge de la vall: garrigues a les carenes, pinedes de pi piner als vessants, matollars d'albada i ginesta a la plana, restes dels boscos d'alzines i roures amb bardisses que arriben fins a la riera i prats secs d'albellatge que ocupen les antigues feixes de conreus.

Aquest hàbitat té un gran interès ecològic pels ortòpters, ja que hi abunda el saltamartí de l'albellatge, espècie catalogada com a vulnerable en el llistat vermell dels invertebrats de Catalunya i que és freqüent als prats sabanoides, de distribució disjunta, a l'Àfrica subsahariana i a punts del litoral mediterrani.

Ca l'Alemany

Ca l'Alemany **5** són les restes d'una gran masia del segle XV amb reformes i ampliacions posteriors, fins a convertir-se en una gran casa senyorial de tipus italià al segle XVIII. Encara és visible una gran bassa quadrada i voltada d'una galeria d'arcs de mig punt, fets amb totxana, que sembla que eren un antic safareig.

Prop de la casa s'han fet excavacions, que han donat llum a l'existència d'una vil·la romana de caire rural. Moltes masies d'aquesta zona tenen orígens molt antics.

